

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔ' ΜΑΘΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Γ' Αριθμ. 172

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 27 Ιουλίου 1925

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Ἡ Γενική Διοίκησης τῆς Ἡπείρου κατηγήθη! Ὁ Γενικός Διοικητής τῆς, εἰς πρώην Ὑπουργός τῆς Κρήτης, φεύγει καὶ τὸ ἐκλεκτόν τῆς προσωπικόν, ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ὁποίου ἴστατο ὁ τμηματάρχης κ. Χαρί. Ἀποστολόπουλος, ἀνὴρ σπανίως διοικητικῆς μορφώσεως καὶ ἀντιλήψεως διαλύεται! Τα ἰσώαννινα οὕτω, ἀπὸ πρωτεΐου τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ Ἀλῆ—πασίᾳ, ὑποβιβάζονται εἰς ἔδραν ἀπλῆς Νομαρχίας, εἰς εἶδος Καρπενήσι, καὶ τῆς οἷδε ποίου εἶδους νομάρχην θὰ μᾶς οἰείλῃ ὁ κ. Πάγκαλος, ἢ ὁ κ. Παναγιωτόπουλος! Ὁ κ. Πάγκαλος, ὡς πρωθυπουργὸς παντιδύναμος, ἔδωκε μὴ μὲν ἀλλὰ μούντζα στὰ μούτρα τῆς Ἡπείρου, στὰ μούτρα δλων τῶν Ἡπειρωτῶν καὶ περὶ πάντων στοὺς ὑπερηφίσαντας αὐτὸν δῆθεν πληρεξουσίου τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων κ. κ. Καγιάν, Γιωτόπουλον, Μπέμην, Γεωργίτην, Γκαλκὸν καὶ Σίμον, οἱ ὅποιοι πάντες διεκρίθησαν διὰ τὰ εὐκόλα πηδῆματά των ἀπὸ Κόμματος εἰς Κόμμα καὶ τὴν φιλυπνίαν των προκειμένου περὶ ζητημάτων ἀφορῶν

των τὴν Ἡπειρον! Ἐλαμψαν οἱ τραγικοὶ αὐτοὶ βουλευτοὶ τοῦ Βενιζέλου δ' αὖ τῆς ἀπουσίας των, ἢ διὰ τῆς σωπῆς των, οἱ ὅποιοι, ὅσκις ἐξεσηκόνοντο ἐννεύθεν, δ' αὖ συλλαλητηρίων καὶ τηλεγραφημάτων, ἤρκοῦντο νὰ τηλεγραφῶν ψέματα, δι' ἐνέργησαν δῆθεν τοῦτο καὶ ἐκείνο, ἐνῶ ἀπεδεικνύετο ἐκ τῶν ἰσχυρῶν ὅτι ἐψεύδοντο ἀνεξίτητα. Οἱ Ἡπειρώται πολὺ δ. καίως δρέπουν τοὺς καρπούς τοῦ ἀμαρτωλοῦ Βενιζέλου των. Τὸ ἐνόησαν πλὸν, ἀλλὰ τὸ ἐνόησαν ἀργά. Καὶ ὅστερα αὖ αὐτὴν τὴν πανηγυρὴν περὶ φρόνην ἐκ μέρους των καὶ καιροὺς βενιζελικῶν Κυβερνήσεων καὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν μεγαλειώδη παγκαλικὴν μούντζαν εἰς τὰ συλλαλητήρια τῆς Μεγάλῃς Τετάρτης, καὶ τῆς 14 Ἰουλίου, δέον τὰ σκεφθῶν τι ὀφείλουν νὰ πράξουν κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, ἀνυψούμενοι εἰς ἀληθεῖς ἐλευθέρους Ἑλληνας καὶ ὄχι, κύπτοντες διηνεκῶς ὡς ὑπόδουλοι τοῦ Βενιζελισμοῦ. Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον καθήκον των!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

Τελευταῖο ἐδίδεκεται καὶ πάλιν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τὸ ζήτημα τοῦ ἀνταλλαξίμου ἢ μὴ τῶν Μουσουλμάνων τῆς Τσαμουριάς. Ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφθησαν πλείστα περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, χωρὶς νὰ καταστῇ ἐπὶ τέλους γνωστὸν ἂν οἱ πιστοὶ αὐτοὶ ὁπαδοὶ τοῦ Μωάμεθ θὰ μεταβῶσιν εἰς χώρας, ὅπου οἱ Μουσουλμάνοι ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν μισθῶν ἀναμείλονται ἐξ ὅπως τὴν δόξαν τοῦ Ἀλλά καὶ τοῦ Προφήτου αὐτοῦ ἢ θὰ ἐπερισχύσῃ ὁ ὅρκος ἐνθουσιασμοῦ των ὑπὲρ τῆς δῆθεν Σιπληταρχίας των καταγωγῆς καὶ θὰ παραμεινῶσι παρ' ἡμῶν εὐδαιμονοῦντες μὲν αὐτοὶ διὰ τὸ ἀνεξίτητον Ἑλληνικὸν πολίτευμα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ὅτι ἐτέρων ὑποκαπτόντες τὰ θέμεθλα τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας ἐπὶ τῇ πονηρᾷ ἐλπίδι νὰ περιληφθῇ ἡμεῖς ἢ τῇ Τσαμουρίᾳ εἰς τὴν Ἀλβανικὴν ἐπικράτειαν τοῦ Ἀχμέτ Ζωγροῦ καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ τέρεπται τὸ οὗδ' αὐτῶν ἀκούονταν ὅτι διοικούνται καὶ πάλιν παρ' Ἀχμέτ ἡδονακαὶ Μεχμέτ ἡδονακῶς ἢ βενιζελικῇ διπλωματίᾳ τῆς Ἑλλάδος μᾶς διεχειρίσθῃ τόσον κακῶς καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, ὥστε δύναται νὰ θεωρηθῇ πλέον ἢ βέβαιον ὅτι καὶ ἐν τούτῳ θὰ ἔχωμεν ἀποτυχίαν, ὅπως καὶ εἰς τόσα ἄλλα, καὶ πρὸς αἶσχος τοῦ Ἑλληνισμοῦ θὰ θεωρηθῇ ἡ Γκέγκη διπλωματία εὐστοφωτέρα καὶ ἰκανωτέρα τῆς Ἑλληνικῆς, ἀφοῦ κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς πρώτης φαίνεται ὅτι δὲν θὰ ἐκκαταλείψωσι τὸ Ἡπειρωτικὸν ἔδαφος οἱ Τσιμῆδες Μουσουλμάνοι, οἱ καὶ «Σειοκώλια» παρ' ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων θοδῶν Τσιμῆδων ἐπικυρωμένοι.

Ἀφ' οὗτος λοιπὸν τὴν πάλιν, ἢ διὰ τῶν ἀστοχημάτων τῆς Βενιζελικῆς διπλωματίας μόνον πικρίας μὴ ποιεῖν κατὰ τοῦς ἐσχιστοὺς τοῦτους καιροῦς, ὡς ἐπιληφθῶμεν ἄλλω σοφίᾳ

καὶ θέματος, ἢ τοῖς ποῖον τὸ ἔθνος καποῖα ἢ σημασία τῆς λέξεως «Σειοκώλια». Ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐσημειώθη, διὰ τῆς λέξεως ταύτης οἱ Ἑλληνορθόδοξοι τῆς Τσαμουριάς καλοῦσι περιφορητικῶς καὶ χλευαστικῶς τοὺς Μουσουλμάνους Τσιμῆδες, ἐνῶ τοὺς Τούρκους τῆς Ἀνατολῆς ἐπωνυμοῦσι διὰ τῶν λέξεων «Χαλκτοῦπδες καὶ Νταγκάλοι». Καὶ οἱ Μουσουλμάνοι δὲ Τσιμῆδες κάμνοντες χρῆσιν τῆς ἐπωνυμίας αὐτῆς πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ πάντοτε οἱ τῆς ἀνωτέρας τάξεως πρὸς τοὺς τῆς κατωτέρας ἐπὶ τὸ περιφορητικώτερον.

«Σιδὸν» ἄλβανιστὶ καλεῖται ὁ σέντροφ καὶ ἰδιαίτερος ὁ ἐν ὄπλοις, οὕτω δ' ἡ λέξις κατ' ἐπέκτασιν σημασίας δηλοῖ καὶ τὸ παλληκάρι.

Ἐν τῇ Τσεκικῇ γλώσσῃ ὑπάρχει ἡ λέξις «Socol» δηλοῦσα τὸν γυμναστήν ἢ τὸν πρόσκοπον, νομίζω.

Ἀρὰ γὰρ ἡ λέξις «σειοκώλια» νὰ ἔχη σχέσηιν τιὰ πρὸς τὰς δύο ἄνω; Ἀλλὰ πῶς ἐκ τοῦ «σιδὸν» προήλθε τὸ «σειοκώλια» καὶ πῶς νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τὸ «Socol» μετεπλήθη ἐκ τῶν δορυμένων τῆς Τσεκικῆς εἰς τὰς φράγας καὶ τὰ καταβράχια τῆς Τσαμουριάς;

Ὁ φίλος διευθυντὴς τῆς «Ἐλευθερίας» ἔγραψε τὰ ἐξῆς περὶ τῆς ἐν λόγω λέξεως: «Σειοκώλια ἐκ τοῦ Ἀλβανικοῦ σιδὸν—παλληκάρι, ἀνδρείος κατὰ παρὰ τὴν ἑλληνικὴν, εἰρωνοφύλον τὰ σιδὸν (τ' Ἀλβανικὰ παλληκάρια) τὰ ὀνόμασαν «σειοκώλια» (ἴσως, κώλος)—σειοκώλια, ἐν ἂν τιθεῖται πρὸς τοὺς Ἑλληνας, οἷν ἐς ἐστὸν τὸν τότε τὰ ὀπισθὰ των μὲ ὄρατα ἐκκαὶ φλοκίτας. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐκ τῶν Ἀλβανῶν μόνον οἱ μπεῆδες, οἱ πλούσιοι δηλοῦντες, ἐφόρον φλοκίτας, ἐνῶ οἱ πτωχοὶ ὁ χροῖον ὄχλος, ἐφόρον ὀλγόπτερον φορεῖν ἔλλαν, ἐξ ἧς παρὰ τὸν ὄχλον πτωχὰ εἰς ὄγκον τὰ ὀπισθὰ των».

Ὁ δ' ἐν Φιλιάταις δικηγόρος καὶ φίλος κ. Βράγ. Τρίκας παράγει τὴν λέξιν

ἐκ τῶν «σειο—κώλος». Δικαιολογεῖ τὴν παραγωγήν αὐτὴν ἐκ τοῦ δι' ὅτι οἱ Μουσουλμάνοι Τσιμῆδες βαδίζοντες σείοντο θυμικῶς καὶ ἐλαφρῶς τὰ ὀπισθὰ των, ἢ τοῖς σείουσιν οὖσαν ἐν τινὶ βαθμῇ, ὅπως ἡ σειοπυγία. Ἐποῦτον δὲ τοῦτο ἔνεκα ὑπερηφανείας καὶ μεγαλείου καὶ πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῶν Χριστιανῶν θαυμάδων, οἵτινες ἐβράδιον ἀνευ σειοπυγίας καὶ ταπεινοφρόνης. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι κατεργαζόμενοι ἰδιαίτερος τὸ τοιοῦτον βάδισμα τῶν δορυμένων των τὸ προσοδιάζον εἰς τὸ γνωστὸν πηρὶ κωλοσοῦσαν, ἀπεκάλεσαν χλευαστικῶς τοὺς εἰς τὰς μεταξὺ των συνομιλίας «Σειοκώλια» ὡς σείοντα τὸν κώλον. Αὐτοῦ χρόνον δὲ ἡ χορὴ τῆς ἐπεξετάθη καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς Μουσουλμάνοις.

Ἡ ἐρμητεία τοῦ κ. Χ. Χρηστοβασίλη δὲν μοῦ φαίνεται πιθανή. Οὐδέποτε θὰ ἐπετρέπετο εἰς ταπεινὸς θαυμάδες νὰ παρίστανται ἐνδεδημένοι εὐπροσέστερον καὶ πλουσιώτερον τῶν δ. ναστῶν των Ἀγάδων.

Πιθανώτερον μοῦ φαίνεται ἡ τοῦ κ. Σ. Τρίκα. Ἴσως καὶ αὐτὴ νὰ μὴ ἔχη ὑπὲρ ταύτης τὸ ἀνστηρῶς ἐπιστημονικόν. Ἐν πάσει ὁμως περιπτώσει, ἐπ' αὐτῆς δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ τῶν Ἰταλῶν:

Se non è vero, è ben trovato!

Ἐν Τσαμνιά τῇ 20 Ἰουλίου 1925

N. ΝΙΤΣΟΣ

ΠΕΡΟΝΟΤΑ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΣΧΕΔΙΑ

Οἱ συλληφθέντες καὶ ἀχθέντες ἐνταῦθα ὡς ἐκβιασताί Γρηγ. Στράτης καὶ Ι. Μόσκος ἐκ Μπαμπούριου ἀπελύθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ὡς ἀδίκως συλληφθέντες, οἱ δὲ συλλαβόντες ἐνωμοτάρχει ρεκλαμαρισθέντες εἰς τὸν ἐνταῦθα Τύπον ὡς δραστήριοι, ἱκανοὶ κτλ. ὀφείλουν νὰ κληθῶν καὶ νὰ δώσουν λόγον τῆς πράξεώς των, ἀλλὰ ποῖος σκοτίζεται ἂν ἕνας ἢ δύο ἢ καὶ πλείοτεροι παλιοηπειρωταὶ ἀγονταὶ δέσμοι σὰν κτήνη, γὰρ νὰ ρεκλαμαρίζωνται οἱ διάφοροι ἐνωμοτάρχει;

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Πόποβο τῇ 20 Ἰουλίου 1925

Στοι: πρόσφατα τῆς βουνουσερᾶς «Γορίλλας» εἶναι καὶ τὸ χωρὶό μας τὸ «Πόποβο» μὲν ἀπὸ πλῆθυνσιν καὶ μάλιστα τὸ μεγαλύτερον χωριὸν τῆς Παραμυθιάς. Ἐχομεν καὶ ἡμεῖς βέβαια ἰδὲς βουνήθειε μας, ἔχομεν ἀρμενὰ στραβά, πῦρ δὲν θάταν ἀσχηματὰ δὲν ἀνέχεται μὲ ἑνὸς ἀπὸ ἐρρον σκοπὸ, ἴσως καὶ διορθωθῶν.

Ὁ μεγάλος χωρὶς ποδὲ εἶναι ἔχει καὶ δύο ἐκκλησιαστικὰς (Ἀγία Κυριακή καὶ Ἡ. Ἀγία). καὶ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν συνήθειαν ἰδὲς Κυριακὴς καὶ τῆς γιορτῆς ἐν γένει οἱ κάτοικοι συγκεντρῶνται εἰς τὸ προαύλιον τῆς περὶ κεντρικῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Κυριακῆς καὶ συζητοῦν γὰρ οἱ δ. κατεζήματα περιώντους τὴν ὥραν. Αὐτοῦ δὲ συζητοῦνται ἐκκλησιαστικὰ ἢ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ τὸ

Κοινοτικὸν Συμβούλιον, ἐλλείπει βέβαια Κοινοτικὸν καταστήματος, ἀσχολούμενα εἰς διαφόρα ἐκκλησιαστικά καὶ κοινονικά.

Ἀφ' ἐτέρου δ' ὡς, οἱ δὲ τοῦ χωριοῦ μας εἰσερχόμενοι ἐλευθέρως εἰς τὸ παραπλεύρως Νεκροταφεῖον βόσκουν καὶ ἐκβεῖξουν τὰ πηρὶ τῶν κρῶν ὑπὸ τὰ δάμματα καὶ αὐτῆς ταύτης ἢ; Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἢς θέλει ἀπορροσταται ὁ κ. Προκόπιος Τσίλης, χωρὶς νὰ προξενῇ εἰς ταύτην τὴν παραμυθίαν πῶσθῃν διὰ τὴν ἀσχημίαν.

Καὶ πρὸς ταῦτα τὸ εὐχάριστον θέαμα, οἱ μὲν νὰ συζητοῦν, οἱ δὲ δ. νοὶ πλῆστον των, λόγῳ τῆς μεγάλης ἀνεκτιμήσεως τῶν πρώτων, νὰ ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὸν λόγον... οὐγγαρίζοντας.

Αὐτὴ ἡ ἀκοσμος κατάστασις τοῦ Νεκροταφεῖου θὰ εἴχεν ἀνάγκην περὶ σποδὲς προσοχῆς πορὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπ' αὐτῆς τῆς κυριωτέρας ὑπερδύνου ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καθόσον τὸ Νεκροταφεῖον ὁ πηρὶ τῶν συδρασμῶν των νεκρῶν καὶ τῶν ζῶντων δικαιοῦται καλύτερα: τύχης, εἶναι ἐπομένως στοιχειώδες καθήκον εὐπροπέλας εἰς τὴν ἐν λόγω ἐπιτροπὴν νὰ μεριμνήτῃ, ὅπως περιορισθῇ αὐτὴ ἡ κατάστασις, καθόσον ἂν δὲν κινήτῃ τὸ ἐνδιαφέρον ὡς τόπος συνεδριάσεως, θὰ ἔπρεπε τοῦλάχιστον νὰ ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν τὸ σέβας τῶν νεκρῶν, ἀλλὰ τὴ φωνάζομεν; σποδὲς κοφρὸν τὴ πόρτα, δ. σὰ θέλεις βρόντι.

Ποποβίτης

ΤΑ ΒΟΥΛΕΒΑΡΤΑ ΤΗΣ ΜΠΑΓΙΑΣ

ΚΑΙ

Η ΕΔΡΑ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Σεβαστέ μοι κ. Χρηστοβασίλη

Δὲν θὰ ἤθελον ἵνα καὶ πάλιν ἀπασχολήσω πολὺτιμον χρόνον τῆς φιλάτης «Ἐλευθερίας» διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἔδρας τῶν ἀρχῶν Ζαγορίου ἂν μὴ ὁ κ. Μπάγιας κ. «Πέραπερα Ζαγορείσιος Σ. Ἀρσένης» ἀπαντῶν εἰς προηγούμενον δημοσίευσμά μου ἀντὶ νὰ φροντίσῃ νὰ καταρτίσῃ τὰ ἐν αὐτῷ ἐπιχειρήματά μου δὲν ἐξερρέπτο εἰς γελοία εὐφρολογήματα καὶ ἀνακριθείας τῆς ὁποίας εἰμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀποκρούσω.

Ὁ πρῶτον ἐπιχειρήματά του γράφει ὅτι ἡ Μπάγια ἔχει ὥραιες δὲν δροσιστικὰς γεμάτας ρωμάνισα καὶ θρύες κρυφὰ λινες.

Ἀλλὰ κ. Ἀρσένη γὰρ ποῖους τὰ γράφεις αὐτά; Γὰρ τοὺς κατοίκους τοῦ Ἀρεῶς ἢ γὰρ Ζαγορείσιους; Πρὸς ἐρεθίσαντες οἱ θρύες δρὲ ἀθεόφοβος πλῆθ' τῆς ἐρηδύσεως Καλόντου καὶ μᾶς ἐτέρως, ὡς τὴν ποῦμε καὶ αὐτὴ κρυφὰ λινὴ βρύση! ἀφοῦ τὸ θέλει ὁ κ. Ἀρσένης, εἰς τὰ ἀμπέλια τῆς Μπάγιας καὶ εἰς ἐπὶ στατὶν ὄχι μᾶς ὄρας ἀλλὰ τὰ 3)1. Τὸ νερὸ ὁμως ποῦ ἔχει δὲν φιλὰ εἰς οὗτε γὰρ ντῶσθαι τῶρα τὸ καλοκαίρι, ὄχι καὶ γὰρ νὰ πιῶν, ἀλλὰ τὸ εἶναι ὁμοῦ τὸ εὐπηρεπτοῦνται αἱ ἀνάγκαι ἐνδὲς γορτῶν μὲ νερὸ μεταφερόμενον ἀπὸ ἀπέστατῶν μᾶς ὄρας.

Φησὶται πῶς ὁ κ. Ἀρσένης ἐπαπλωμένος στὲς πρασιναδες των φαουλοκίτων τῆς Μπάγιας καὶ ἀ-

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ -- ΠΕΜΠΤΗΝ

Ετησία Συνδρομή

Εσωτερικού Δρ. 75
Εξωτερικού Φρ. 75
Αμερικής Δολ. 5

νάμεσα στέ: δένδρσι: χιές που σχη-
ματίζουν τὰ φασουλίζια παρεσύρ-
θη από την ρωμά: τζα των και ο ει-
ρεύθηκε όχι λαγούς με πατραχί-
λια, αλλά θρύσες κρυστάλλινες που
τόν κρείάζονται και βουλεβάρτα
και μεταξύ άλλων μάζ λέγει πως
το ποτάμι άνω του υδρομύλου δεν
σιτίζει. Αλλά το νερό του ποταμού
δεν είναι πόσιμο, μόνον για μπά:ια
είναι και για τού:ς βατράχους που
έχει, όχι για άλλο τίποτα.

Για ν' αποδείξη δέ ο κ. Αρσέ-
νης πως το Τσεπέλο ούτε οι
Τούρκοι το χρησιμοποιούν ως
κέντρον γράφει ότι τούτο έχρησι-
μευε μόνον ως σύ:δεσμος με τα Γρε-
βενά. Αλλά δεν μάζ εξηγεί τί εί-

δους σύνδεσμος ήτο με τα Γρεβενά
από τα όποια απέχει τρεις και
πλέον ήμέρας και δεν το συνδέει ού-
τε τηλεγραφική συγκαίνωια και
γιατί νά μη χρησιμοποιήσουν οι
Τούρκοι για τόν σκοπόν αυτόν το
Μέτσοβο το όποιον απέχει μόνον 1
1/2 ήμέραν, συνδέεται δέ τηλεγρα-
φικώς με τα Γρεβενά και ήτο και
έδρα τάγματος;

Αλλά ο κ. Αρσένης δεν ξεύ-
ρει ούτε το χάρτη του Ζαγοριού,
άν και υπογράφεται «πέρα πέρα Ζα-
γορίσιος» και θά ξεύρη τόν χάρτη
της Μακεδονίας και του Μετσόβου;
Γράφει πως τα χωριά του Ανα-
τολικού Ζαγοριού γιά νά πηγαί-
νουν στο Τσεπέλο θα διέλθουν
τόν άπαισιο άνήφορο του Γυφτόκαμ-
που. Ποία άλλα χωριά πλύν των
Λαίτης Δοβρινέβου και Λεσινί-
της, τὰ όποια και στη Μπάγια ά-
κόμη άν πηγαίνουν θα διέλθουν ά-
ναγκαστικώς από τόν Γυφτόκαμπο;
Και πούβρεθήκε ο άπαισιος άνήφορος
στο Γυφτόκαμπο; ηχει δίκαιο διό-
τι δεν ξεύρει πού βρίσκεται ο Γυφτό-
καμπος.

Ηλίας Τσέπης

(Η Συνέχεια και το τέλος εις το
προσέχες)

Ο ΜΙΧΑΗΛ Β. ΜΕΝΤΖΟΣ ΔΙΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΑ ΤΗΣ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΤΟΥ

Ημέρα 2α Μεγάλη Δευτέρα 13 Απριλίου 1925

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

—Εσύ νά μὴν θγαλῆς τὴν πα-
ραμικρὴ φωνή, γὰτ, ἂν φωνάξῃς
καὶ μᾶς νοιώσουν οἱ χωροφυλάκοι,
θὰ σὲ οφάξωμε κι' ὕστερα ὅ,τι θέ-
λει, ἂς γένῃ.

—Ὡς τὸ μεσημέρι τῆς Μεγάλῃς
Δευτέρας εἶχμε λιχιάδα στὴν κρυ-
φώνα μας, ἀλλ' ὕστερα ἀπὸ τὸ με-
σημέρι συνέφριασε ὁ καιρὸς κι' ἄρ-
χισε ἕνα κρύο, ποὺ μ' ἐγγίξε ὡς τὰ
κόκκαλα. Τσιττούριζαμε στὴν χα-
ράδρα καὶ δερνέματιαν ἀλήπητα
ἀπὸ τὴν πείνα.

—Ὅταν ἄρχισε νὰ σκοτεινάξῃ, μὲ
παρέλαβε ἡ συμμορία καὶ ἰρύχμα.
Ποὺ μὲ πύγαιναν; Κατὰ τοὺς Ἀ-
γίους γιά νά μὲ σύρουν στὸ Τσί-
μικ; Κατὰ τὸν Μύλον τοῦ Γορμού,
κι' ἀπ' ἐκεῖ γιά τὸ Λαχχόκαμπο;
γιά τὸν Μετζιντιέ; Δέ, καταλάβαι-
να. Φτάνοντες στὸ ποτάμι, μὲ ῥώ-
τησε ὁ ὀδηγός:

—Ξέρεις κολύμπι;

—Ὁχι!

Τοῦ ἀπάντησα, κι' αὐτὸς τότε μ'
ἐπῆρε στὴν ράχη του καὶ μὲ πέρα-
σε ἀντίπαρα.

Πρὶν φτάσωμε σὲ μιὰ στάνη με-
ταξὺ Ζιαραδίνης καὶ Βήσιανης, στὸν
Φραγκόλακκο, διατάχθηκα νὰ στα-
θῶ. Τράβηξε μπροστά ὁ ὀδηγὸς μὲ
τὴν κλύτσα στὸν ὄμο, προσποιού-
μενος τὸν πιστιλὸ, καὶ πῆγε στὴν
στάνη. Δέ, ἀκούστηκαν σκυλιὰ νὰ
τόν ἀληχτήσουν. Σὲ λίγο γύρισε
μ' ἕνα Βλαχόπουλο, ποὺ κρατοῦσε
ἕνα μπακράσι γάλα, κι' ἕνα κομμά-
τι ψωμί. Τάβαλε κατὰ γῆς κι' ἐφυ-
γε. Τότε μαζευτήκαμε ὅλη ἡ συμμο-
ρία ὀλόγυρα, κι' ἄρχισαν νὰ τρί-
θουν τὸ ψωμί μέσα στὸ μπακράσι
καὶ νὰ τρῶν καίμαρα—λαίμαρα.
Ἐγὼ δὲν θέλησα νὰ φάω—μαζῆ-
τους ἀπὸ σιχασιὰ, κι' ἐφαγα λίγες φω-
μι καὶ πεντέξη ἐλιές, ποὺ μοῦ φέ-
νηκαν νοστιμώτερες κι' ἀπὸ γλυ-
κί. Ὑστερα ἀπὸ τὸ φαγὶ αὐτὸ, ξε-
κίνησαμε ἄ ἐξως. Πῆγαμε τὸν δρό-
μο πρὸς τὴν Βήσιανη. Βίβα τοῦς—
με ἀκούσαμε τὰ σκυλιὰ ἄλλης στά-
νης νὰ γρυλίζου, δυνατὰ. Κυνήγου

σαν λύκο, πῶρχοταν κατ' ἐπάνω
μας. Οἱ κλέφτες, ἀκούοντας τὰ θή-
ματα τοῦ λύκου, τὰ νόμισαν ἀνθρώ-
πινα, φοβήθηκαν καὶ σταμάτησαν.
Ἐτρεμαν μήπως προδοθῶν, κι' εἴ-
ταν ἑτοιμοὶ νὰ πυροβολήσουν. Σὲ
λίγο ἐπαφαν τὰ σκυλιὰ, κι' ὁ λύ-
κος ἐφυγε κι' ἐμεῖς προχωρήσαμε.
Διαβήκαμε τὰ Κονίσματα, ὅπου
σιμίζουν οἱ δρόμοι Μύλου—Φραγ-
κόλακκου, διευθυνόμενοι πρὸς τὴν
Βήσιανην, ριχτήκαμε κατόπι στὸ
πλάι τοῦ βουνοῦ καὶ νὰ φτάσαμε
στὸ δεινροσκεπὸς ὕψωμα τῆς
Ἀγιά-Τριάδας. Ἀπ' ἐκεῖ ἀγανα-
τέψαμε τὴν Βήσιανη, πῶφεγγαν τὰ
πολλὰ παράθυρά της στὸ σκοτάδι τῆς
νύχτας καὶ λαχτάρησε ἡ καρδιά
μου στὴ Βία της καὶ θλίφθηκα ποὺ
δὲν εἶχα φτερά νὰ πετάξω ἀπὸ τὰ
χέρια τῶν τυράνων μου στὴν ἀγ-
καλιὰ τῆς ἀπαρηγόρητης μανού-
λας μου καὶ τοῦ παπποῦ μου.

—Νά μπουρὲ στὸ χωριὸ (εἶπα
στοὺς Κλέφτες) νὰ πάρτε τὴν ἄγο-
ρά καὶ νὰ μ' ἀφήσετε ἄ φύγατε.

Ἀλλὰ δὲν μοῦ ἀπάντησε κανεὶς.

Ἀπ' ἐκεῖ πύγαμε στὸ Μονοστή-
ρι τῆς Παναγίας καὶ χωρὶς νὰ στα-
ματήσωμε, παίρουμε τὸ λάκκο τῆς
Παναγίας, καὶ τραβώντας τὸ λά-
κο—λάκκο, πετχτήκαμε στὸν Ἀ-
γι—Σπυρίδωνα. Ἐκεῖ παίρουμε μιὰ
ἀνάσα, καὶ μα ἀξελισίμε νὰ τὴν
Νεμέρτσικα. Πέρνοῦμε τοὺς Ἀγ—
Γιάννηδες, καὶ ριχνόμεστε πέραστὴν
Γκλάβα μὲ ἀπὸ τὲς πρώτες πηγές
τοῦ Γορμού, κι' ἐκεῖ σταθήκαμε ὡς
20 λεπτὰ νὰ ξεκουραστοῦμε. Ὑστε-
ρα ξαναστηκωθήκαμε, θαδίσταμε, θα-
δίσταμε κι' ἀρχίσουμε ν' ἀναιδαίωμε
ἐπίπονα τὰ πρώτα ὕψωματα τῆς
Νεμέρτσικας τῆς «Ψηλῆς Ραχης» τῆς
Φραστίνων.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφίξεις & Ἀναχωρήσεις

—Ἀφίκοντο ἐξ Εἰρώνης ὁ κ. Β.
Πυρινέλλας μετὰ τῆς ἀξιότιμου συ-
ζύγου του.

—Ἀφίκοντο ἐξ Ἀθηνῶν αἱ εἰσι-

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Ἀθῆναι 26 Ἰουλίου (ἄ. ηλ.) τοῦ 1925).—(Ἀπὸ
63 λέξεις τηλ.) μᾶ ἐλάβομεν μόνον 31.)

—Οἱ Σέρβοι ἤγειρον νέαν ἐξέλιωσιν, ζητοῦντες ἐ-
νοπλον φρουρὰν τῆς ἐλευθέρως ζώνης, τὸ ὅποιον ἡ
Κυβέρνησις ἠρησθή κατηγορηματικῶς.

Ἀθῆναι 26 Ἰουλίου.—Ὁ Προθυπουργὸς Πάγ-
καλος εἶπε ἀποφασισμένως νὰ ἐνεργήσῃ Βουλευτικὰς
ἐκλογὰς μετὰ τὸ πλειονοψηφικὸν σύστημα, καὶ οὐχὶ
τὸ ἀναλογικόν.

Ἀθῆναι 26 Ἰουλίου.—Ἐν Σόφια ἐγέναν 7 νέαι
θανατικαὶ ἐκτελέσεις κομμουνιστῶν.

—Ἡ τιμὴ τῆς λίρας 309, φρ. 3 δολ. 63,80 λιρ. 2.34.

ΠΕΡΟΝΑΣ

μοι κυρία Δημ. Μένιου καὶ Στ. Στε-
φάνου, προσφιλεῖς ἀδελφαὶ τοῦ κ.
Β. Πυρινέλλου.

—Ἀφίκετο ἐκ Πρεβέζης ὁ αὐτόθι
μεγαλέμπορος κ. Μιχ. Ζιάκας, γέν-
νημα καὶ θρόμμα τῆς κομποπόλεως
Κουρέντων.

—Ἀφίκετο ἐξ ἀδείας ὁ Νομομη-
χανικὸς Ἰωαννῖνων, κ. Χρ. Καρα-
μουσουλᾶκης, συμπαθέστατον μέ-
λος τῆς παρ' ἡμῖν Κοινωνίας, ὃν νε-
τὰ χαρὰς ἐπανεῖδον οἱ πολυπλη-
θεῖς αὐτοῦ φίλοι.

—Ἀφίκετο ἐκ Πειραιῶς ὁ ἀρχαί-
ος αὐτόθι ἀρτοποιὸς κ. Γω. Πασχί-
δης ἐκ Κρετσονίτης. ὅστις ἐπὶ τῆς
σαρακογιατίαν ὅλην ἐτίμησε τὸ ἡ-
πειρωτικὸν ὄνομα ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς
πόλεως ἐκείνης καὶ ὑπῆρξεν εἰς τῶν
στόλων τῆς Ἀδελφότητος Κρετσου-
νίτης, ἥτις τόσον ἐνεργητικῶς ἐπέ-
δρασε, εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὰ ἡ-
θη τοῦ χωρίου τούτου.

—Παραβιδημεῖ ἐνταῦθα ὁ ἐκ
Μπαμπούριου κ. Ν. Σελίμης, ἀρτι
ἀνακάμψας ἐξ Ἀμερικής.

—Ἀφίκοντο ἐκ Τσαματιάς ὁ κ.
Ἀδ. Κήτιος τελεόφοιτος τῆς Νο-
μικῆς καὶ ὁ αὐτόθι ἐμποροπαντο-
πώλης κ. Πέτ. Πανιαῆς.

—Ἀφίκετο ἐξ Ἡγουμενίτης, ὁ
αὐτόθι εὐρύμως γνωστὸς ἔμπορος
κ. Γ. Σάργος δι' ὑποθέσεις του καὶ
ἐπανεκάμψεν εἰς τὴν ἰδίαν.

—Ἀνεχώρησαν διὰ Μονοδένδρι
τοῦ Ζαγορίου ὁ αὐτόθι πρόδρομος κ.
Γ. Σεμιτέλος καὶ ὁ ἀρτι ἐκ Πειραιῶς
ἀφίχθεις κ. Θρ. Στέας δικηγόρος.

Γεννήσεις

Μετὰ χαρὰς ἀναγγέλλομεν ὅτι ἡ
Κα Εὐφροσύνη σύζυγος τοῦ ἐν Ἀθή-
ναις καλοποκατεστημένου ἀρτοποι-
οῦ κ. Βασίλ. Χ. Παπαναστασίου ἐ-
τεῖεν ἐν Ζεῤῥῃ αἰσίως ἄρρεν.

Τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μας
εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τὸν πάππον
τοῦ νεογενήνου κ. Χρ. Παπαναστα-
σίου, πρόδροτον τῆς Ζελίτης.

Τραγικὸν δυστύχημα

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ υἱ-
ὸς τοῦ προέδρου τῶν Φιλιππῶν κ.
Ἀναστ. Σατηρίου, νέος ἀπὸ πάσης
ἀπόψεως χρηστὸς καὶ δὴ νυμφευμέ-
νος, φορεῦσας ἕναν λαγὸν ἐν κυνη-
γίῳ καὶ πηδήσας ἕναν τοῖχον διὰ
νὰ τὸν συλλάβῃ ἐφονεύθη ἐξ ἀμε-
λείας, ἐκπυρσοκροτήσας τυχαίως τὸ
δίκλιον του.

Τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μας
εἰς τὸν δεινῶς δοκίμασθέντα πατέ-
ρα του.

Θάνατοι

—Ἀπεβίωσε ἡ Ἑλλή Γ. Ἀποστο-
λίδου θυγάτηρ τοῦ πέθανι ἀποβιώσαν-
τος Γραμματέως τοῦ Δήμου Ἰωαννι-
νῶν Γ. Ἀποστολίδου ἐκ Κορσέντων.

Τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μας εἰς
τὴν δις πληγθεῖσαν δεινῶς ὑπὸ τοῦ θα-
νάτου διμοιρον μητέρα της.

—Ἀπεβίωσεν ἐκ λευωμάτος ὁ
Στέφ. Γεωργάνης, ἐπιστάτης τῆς Οἰ-
κοδομῆς τῆς Καπλινεῖου Σχολῆς,
ἀνὴρ Οἰκογενειάρχης καὶ χορηγός
εἰς τὴν Κοινωνίαν παρσχὼν καὶ
πολλὰς ἐθελῶς ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν
Ἡμεῖρον.

Νέα αὐτοκτονία

Ἡ κόκοιτόνησεν ἕνα λαμπρὸ παι-
δι ὁ βιοπαλαιστὴς γυμνασιόπαις
Γεωγ. Βασιλειάδης, βορειοηπειρω-
τόπουλο, ριφθεὶς εἰς τὴν λίμνην καὶ
πνιγείς, λόγῳ ἀνωλειῶν του εἰς τὸ
χαρτοπαίγνιον, εἰς ὃ τὸν ἐνέπλεξε
σπεῖον ἀπατῶν. Κοίμασθαι καίμ-
ενο καλὸ παιδί! Κεῖμα!

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΚΤΙΝΩΝ - ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

τῶν ἰατρῶν Δ. ΒΛΑΧΛΕΙΔΟΥ & Γ. ΔΕΥΤΕΡΑΙΟΥ

Ἐκτελοῦνται ἀκτινοσκοπίαις πνευμόνων, καρδίας, στομάχου καὶ κοιλίας διὰ
τοῦ νεωτάτου μηχανήματος Bruck-Blende.
Ὡσαύτως ἀκτινογραφίαι διὰ νεωτάτης μεθόδου.
Ἐπίσης ἀκτινοθεραπεία τῶν ἐσωτερικῶν παθήσεων.
Ἐφαρμογὴ διαθεσμίας καὶ ὑπεριώδαν ἀκτίνων rays ultra-violet.

BIBE BRAND

ΜΗΤΕΡΕΣ!!!

Θέλτε τὴν ὑγίαν τὴν
τέκνων σας; Αγοράστε τὸ
θρεπτικώτατον Ἑλβετικὸν
Γάλα

“ΜΠΕΜΠΕ”

Προετοιμασθὲν ὅλην τὴν τρεφ-
τικὴν καὶ φασίαν ἰδίᾳ μάζας.